

Abstrakt

Cílem této práce je prozkoumat, zda existuje nějaká propojenost mezi rozvíjením vztahu s druhými lidmi a individuálním usilováním o nejvyšší poznání, a jakou má případně taková propojenost sféry společenské a epistemologické (či teologické) podobu. Práce se pokouší skrze rozbor díla *Já a Ty* M. Buber, pasáží z *Kritiky čistého rozumu* a *Základů metafyziky mravů* I. Kanta tematizovat, jaké druhy vztahů se světem, s druhými lidmi a s duchovní sférou člověk může zaujímat. V rámci celé této oblasti vztahů chce dále vyzdvihnout zejména specifičnost vztahu mezilidského. Na základě zvláštnosti tohoto druhu vztahu by následně mohla být ukázána jeho výsadní vztaženost k určitému typu poznávání, nebo naopak jeho irelevance při duchovním vzestupu jedince, či dokonce bude muset být připuštěna možnost, že je při tomto procesu nutné vzdát se veškeré opory v mezilidských vztazích. Ať už výstup této úvahy bude jakýkoli, platí, že pokud jsme bytostí existující ve světě a pohybující se ve sféře každodenního života, tak se z angažovanosti v mezilidských vztazích nemůžeme vyvázat a z duchovní oblasti se do každodennosti musíme minimálně opakovaně vracet, a proto se dále budu zabývat tím, jaký vliv má ona nejvyšší duchovní oblast, které jsme schopni se podle obou zmíněných autorů dotknout, na náš etický život.